

ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ, 1892. ΑΡΙΘ. 292

Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδι Δρ. 1.
 » » » Έκδοτήριον φρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 Επαύριον Σταδίου αριθ. 26.

Είς ούδένα, κλήν των τακτικόν
 άνταποκριτών; στέλλεται ή Έφημερίς
 των Παιδων έντε προληρημέης.

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ.

Ό προς τούς νόμους σεβασμός δέν δημιουργείται διά των ποινικών νόμων, ούδέ προάγεται διά των ποινών, άλλ' είναι τό προϊόν εύσεβούς και έναρέτου οικιακής άνατροφής. Τό παιδίον, τό όποιον έδιδάχθη και άνετράφη εις τήν ύπακοήν των πατρικών και μητρικών παραγγελμάτων, εισερχόμενον εις τήν κοινωνίαν θέλει ύπακούει εις τούς νόμους του Κράτους. Τούτου ένεκα συνιστώμεν άυστηράν έφαρμογήν τής άρχής τής ύπακοής εις πάντας τούς γονείς. Πάσα παράβασις τής άρχής ταύτης έκ μέρους των γονέων, δε' όποιανδήποτε αίτίαν είναι λαν επίδραθής εις τά τέκνα, και άγει επί τέλους εις όλέθρια άποτελέσματα.

Τά ακόλουθα ιστορικά ανέκδοτα συνιστώμεν εις τήν μελέτην εκείνων έκ των ήμετέρων, οίτινες θεωρούσιν ως έλάχιστον πράγμα τήν παράβασιν των νόμων τής πατρίδος, εις πολύ σπουδαιότερας περιστάσεις των έν τοις ανέκδοτοις τούτοις άναφερομένων.

Ό διάσημος άμερικανός στρατηγός Γράντ, όστις διε έχρημάτισε και Πρόεδρος τής Δημοκρατίας, όλίγους μήνας πρό του θανάτου του έτέθη υπό κράτησιν έν αυτή τή Πρωτεύουση Ούάσιγκτων, διότι διεύθυνε τήν άμαξάν του διά των οδών τής πόλεως με ύπέμετρον ταχύτητα!

Ίδών έαυτόν κρατηθέντα υπό του άστυνομικού κλητήρος, έζήτησε νά πληρώση τό αντίποινον όπως άπαιτούσθη τής προσωποκρατήσεως, άλλ' ο υπάλληλος έπέμενεν όπως ο στρατηγός έμφανισθη ένώπιον των άρμοδίων άρχών, ειπών ότι δέν τώ ήτο έπιτετραμμένον νά δέχεται αύτός τό πρόστιμον τής παραβάσεως των νόμων. Ήναγκάσθη επομένως νά πορευθη εις τόν πλησιέστερον άστυνομικόν σταθμόν, και εκεί νά πληρώση τόν φόρον του και ούτως άπηλλάγη τής προσωποκρατήσεως.

Τοιούτόν τι συνέβη και επί τής προεδρείας του κ. Λίγκολνος, έτέρου Προέδρου των Ήνωμένων Πολιτειών, δολοφονηθέντος. Ούτος ήμέραν τινά έπορεύετο έφ' άμάξης εις τό ύπουργείον, καθ' οδόν δε έπηλθεν ή ιδέα εις τόν άμαξηλάτην του νά οδηγήση τήν

άμαξαν επί των πλευρών δενδροφύτου τινός οδού. Άστυνομικός δε τις υπάλληλος Ίδών αύτόν έσταμάτησε τήν άμαξαν και διέταξε τόν άμαξηλάτην ν' άκολουθήση αύτόν εις τήν άστυνομίαν. Ό άμαξηλάτης ήρήθη, άλλ' ο κ. Λίγκολν έρωτήσας και μαθών περι τίνος έπρόκειτο, προσέκάλεσεν επί τής άμάξης τόν κλητήρα και διέταξε τόν άμαξηλάτην νά οδηγήση τήν άμαξαν εις τήν άστυνομίαν όπου έλθών έπλήρωσε τό έπιβληθέν πρόστιμον και άνεχώρησεν!

Έτερον παράδειγμα τής ακριβούς ύπακοής έχομεν εις τόν υιόν του νικητού των Ίνδιων στρατηγού Χάβελοκ. Ούτος ειχεν υιόν, όστις ύπηρετεί έν τώ στρατώ των Ίνδιων ως άνθυπολοχαγός, έπισκέφη δε ποτε μετά του πατρός του τό Λονδίον. Πρωίαν δε τινά έξελθών μετ' αύτού και φθάσας εις τήν γέφυραν, τήν φερώνυμον τή πόλει, ειπε προς τόν υιόν του: «Περιμένον με έδω, έως ού επιστρέψω.»

Ό υιός έστάθη, ο δε πατήρ μετέβη εις τό ύπουργείον των Στρατιωτικών και εκεί έμεινεν επί πολλήν ώραν συνομιλών μετά του ύπουργού περι τής καταστάσεως των πραγμάτων έν Ίνδία μετά τήν καταύνασιν τής έπαναστάσεως, έξελθών δε μετέβη εις έπισκεψιν φίλου, μεθ' ού έγευματίσε, και μόλις τό έσπέρας έπέστρεψεν οίκαδε μόνος.

Ή μήτηρ φυσικά ήρώτησε τί απέγεινεν ο υιός, ο δε πατήρ ως από ύπνου έξεγεγερθείς, «Με άναμένει, είπεν, εις τήν γέφυραν του Λονδίνου, όπου τό πρωί του ειπον νά με άναμένγ. Είμαι βέβαιος ότι θα είναι εκεί.» Λαβών δε τόν πύλον και τήν ράβδον του έξήλθε και διευθύνθη εις τήν έν λόγω γέφυραν, εύρε δε τόν ύπήκοον υιόν βηματίζοντα εις τό μέρος, όπου τόν ειχε αφήσει αρκετά βρεγμένον, διότι ο καιρός ήτο όλίγον βροχερός! Ένωσείται ότι ήκολούθησε τόν πατέρα του εις τήν οίκίαν, και ένηγκαλίσθη τήν μητέρα του άναμμένουσαν, χωρίς νά έξέλθη τό έλάχιστον παραπόνον κατά του πατρός αύτου. Ό στρατηγός Χάβελοκ και ή σύζυγός του ειχον άναθρήσει τά τέκνα των εις άυστηράν οικιακήν πειθαρχίαν, ώστε και άφου ήνδρώθησαν έθεώρουν καθήκόν των νά ύπακούουν ακριβώς τούς γονείς και τούς άνωτέρους των!

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰώνου μ. Χ.

(*Ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἐπὶ τέλους ἡ κρίσις παρήλθε καὶ ἡ Ἰουλία ἤρχισεν οὐ μόνον νὰ ἀναλαμβάνη σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ τὰς διανοητικὰς τῆς δυνάμεις νὰ ἐπανακτῆ. Μίαν ἡμέραν παρεκάλεσε τὴν Βαλερίαν νὰ τῆς ἀναγνώσῃ κάτι τι, ἀλλ' ἡ Βαλερία δὲν ἐνόησε τὸ ὄνομα τοῦ βιβλίου καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τῆς ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν. Τὴν ἐπομένην ὁμῶς ἡ ἀσθενὴς ἐπανελάβε τὴν παράκλησίν τῆς καὶ τέλος ἐνόησεν ἡ Βαλερία ὅτι ζητεῖ νὰ τῇ ἀναγνώσῃ ἓν τῶν συγγραμμάτων τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Κινουμένη ἐπίσης καὶ ἐκ τινος περιεργείας νὰ ἴδῃ τὴν νέαν ταύτην θρησκείαν καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγου, ἀπεφάσισε νὰ πράξῃ τὸ ζητούμενον. Διὸ καὶ κατέλασα τὴν Δρουσίλλην, τὴν διέταξε νὰ φέρῃ τὴν ἐν λόγῳ μεμβράνην, καὶ ἐκάθησε νὰ τὴν ἀναγνώσῃ μεγαλοφώνως χάριν τῆς Ἰουλίας. Ἦτο τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, καὶ ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὰ πρῶτα πέντε κεφάλαια, ἡ Βαλερία ἐπίεσθη ὅτι οἱ λόγοι αὐτοὶ δὲν ἦσαν κοινοῦ ἀνθρώπου. Ἐξηκολούθησεν ἀναγινώσκουσα μὲ τόσον ἐνδιαφέρον καὶ προσοχὴν, ὥστε δὲν παρετήρησεν ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι, ὅτινες εἰς αὐτὴν ἦσαν τάσσι ξένοι, εἰς τὴν Ἰουλίαν ἦσαν γνωστοὶ καὶ τὴν καθυσχάσαν τάσον, ὥστε εἶχεν ἀποκοιμηθῆ. Οὕτως ἡ Βαλερία ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν μέχρι τέλους τοῦ χειρογράφου, ὅπότε σταματήσασα, παρετήρησε τὴν Ἰουλίαν κοιμωμένην.

— Ἡ ἀνάγνωσις φαίνεται νὰ ἦναι καθησυχαστικὸν διὰ τὴν κυρίαν σου, εἶπε τότε εἰς τὴν τυφλὴν Δρουσίλλην, ἣτις ἐκάθητο εἰς μίαν γωνίαν, διπλώνουσα διάφορα πανία.

— Ἄ, ἐὰν ἡ κυρία μου ἠδύνατο νὰ ἐνόησῃ τὰς λέξεις, αὐταὶ θὰ τῆς ἰάτρευον τὰς τεταραγμένας φρένας τῆς, ἀπήντησεν ἡ Δρουσίλλη.

— Τότε καλὸν θὰ ἦναι νὰ τῆς ἀναγινώσκω καθ' ἐκάστην, προσέθηκεν ἡ Βαλερία.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰσῆλθεν ἡ Κλαυδία, καὶ ἡ Βαλερία ἐβουβρίσεν ὅτι τὴν εὖρεν ἡ ἀδελφὴ τῆς μὲ σύγγραμμα χριστιανικὸν ἀνά χεῖρας. Ἡ Κλαυδία παρετήρησε τοῦτο ἀμέσως, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ θίξῃ τὸ ζήτημα, διὸ καὶ ἀπέφυγε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν Βαλερίαν. Ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν ἐπανελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἐκάλεσε τὴν Μυρτίν καὶ τὴν Δρουσίλλην καὶ αἱ τρεῖς χριστιαναὶ γονυπετήσασαι ἐδεήθησαν ἐνθέρμως ὑπὲρ τῆς Βαλερίας, ὅπως ὁ Θεὸς διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς, ὅπως οἱ λόγοι τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγε-

λίου, οὓς ἀνεγίνωσκε τελεσφορήσωσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς, καὶ ἔλθῃ καὶ αὐτὴ εἰς ἐπίγνωσιν, τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Ἡ φρικτὴ εἶδησις, ἣν ἔφερον ἐκ Ῥώμης ὁ δούλος τῆς Ἰουλίας, ἂν καὶ ἀπεσιωπήθη εἰς τοὺς ἄλλους, μετεδόθη ὁμῶς ἐμπιστευτικῶς ὑπὸ τῆς Δρουσίλλης εἰς τὴν μικρὰν κοινότητα τῶν Χριστιανῶν ἐν Ἀθήναις, αὕτη δὲ ἀπεφάσισε νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ γεγονός καὶ εἰς τοὺς ἐν Κορίνθῳ πιστοὺς, διὰ νὰ ἦναι πρόητοιμασμένοι, ἂν τυχόν ὁ διαγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἤθελε διαταχθῆ καὶ ἐκτὸς τῆς Ῥώμης.

Ὁ Κλεομένης εἶχε γίνεи τόσον ἀγαπητὸς παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀθηναίων, ὥστε ζητούμενον ἤδη ἐμπιστευτικῶς ἀγγελιαφόρου ἐξελέγη αὐτὸς παμφήρην νὰ κομίσῃ ἐπιστολὰς τοῦ Διονυσίου πρὸς τὴν ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίαν.

Ὁ γέρον Διμήτριος μεγάλως εὐχαριστήθη διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀγαπητοῦ του Κλεομένου, καὶ προθύμως συνήνεσε νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀγοράν, ἂν καὶ ὁ παῖς τοῦ εἶχε καταστῆ πολὺ χρήσιμος, διὰ τῆς εὐγενείας του πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς καὶ τῆς ἐργατικότητός του.

Ἡ Ξανθίππη ὁμῶς ἐπιμόνωσ ἀντεστάθη πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Κλεομένου εἰς Κορίνθον, φέρουσα μυρίας προφάσεις περὶ τῶν κινδύνων τοῦ ταξιδίου καὶ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἡλικίας του, ἕως ὅτου ἤρχισε καὶ ὁ Κλεομένης καὶ ὁ Διμήτριος νὰ ὑποπτέωνται ὅτι εἶχε ἄλλο τι ἐλατήριον διὰ τὴν ἀντιλογίαν τῆς. Διὰ τοῦτο τῶσφ μάλλον ἀπεφάσισεν ὁ Κλεομένης νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ταξίδιον, διότι ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ Ξανθίππη τοῦ εἶχεν εἰπεῖ ὅτι ἡ μήτηρ του ἔζη ἄλλοτε ἐν Κορίνθῳ, καὶ ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν νὰ τὴν ἀναζητήσῃ αὐτοῦ.

Ἄμα λοιπὸν ἠτοιμάσθη καὶ ἐσφραγίσθη ἡ ἐπιστολή, ἐξεκίνησε διὰ τὴν Κορίνθον πεζός. Λεπταὶ νηφάδες χιόνος ἐπιπτον ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ, ἀλλ' ἐχάρη μάλιστα διὰ τοῦτο, διότι τότε δὲν θὰ ἀπῆντα πολλοὺς καθ' ὁδόν, οὐδὲ θὰ ἠναγκάζετο νὰ ἀποκρίνεται πρὸς τὰς περιέργους ἐρωτήσεις των.

Ἐφθασεν εἰς Κορίνθον τὴν τρίτην ἡμέραν κατακουρασμένος, καὶ διηυθύνθη ἀμέσως πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ ποιμένος τῆς Ἐκκλησίας. Παραδώσας εἰς τοῦτον τὴν ἐπιστολήν, τὸν ἠρώτησε ποῦ δύναται νὰ εὖρεν τὴν διάκονον Φοῖβον.

— Κάθησε μίαν στιγμὴν νὰ ἀναπαυθῆς, ἕως ὅτου ἀποσφραγίσω τὴν ἐπιστολήν, ἀπήντησεν εὐμενῶς ὁ ἱεροκῆρυξ· «ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃς καὶ δι' αὐτὴν μίαν ἐπιστολήν,» προσέθηκε.

— Όχι, ἀλλὰ ζητῶ πληροφορίας περὶ μιᾶς κυρίας Ἀθηναίας, ἣτις ἦλθεν ἐνταῦθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψεν ἔκτοτε εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶπεν ὁ Κλεομένης.

Ὁ ποιμὴν ἠτένισε τὸν Κλεομένην μὲ προσοχὴν. «Κάθισε λοιπὸν, ἕως οὗτου ἀναγνώσω τὴν ἐπιστολὴν αὐτῆν, καὶ τότε πιθανὸν νὰ δυνηθῶ νὰ σὲ βοηθήσω καὶ ἐγὼ», εἶπε, καὶ ἀφῆσας τὸν πῆδα ἐκεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν, ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἰδιαίτερον του δωμάτιον, διότι δὲν ἐγνώριζεν ἑσπέρως σκοπῆς αἰδοῦσιν ἢ δύναντο νὰ ἐμπεριέχη ἡ ἐπιστολή.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΕΝΔΡΑ

— Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουσι πολλὰ φυτικά θαύματα. Τινὰ τῶν δένδρων, ἅτινα φύονται ἐντὸς τῶν Τροπικῶν, προμηθεύουσιν ἐνδύματα ὡς καὶ τροφήν. Ὁ ἐσωτερικὸς φλοιὸς ἄλλων εἶναι τόσον λεῖος καὶ ἐλαστικὸς ὥστε νὰ χρησιμεύη ὡς χάρτης διὰ γραφίμων. Τὸ ἀρτόδενδρον δίδει στερεὰν τροφήν, ὀλίγον μεγαλειτέραν τοῦ Ἰνδικοῦ καρυδίου, ὅταν δὲ κοπῆ εἰς τεμάχια καὶ ψηθῆ, μόλις δύναται νὰ διακριθῆ τοῦ σιταρένιου ἄρτου.

Ἡ κλαίουσα ἰτέα τῶν Καναρίων νήσων εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ ὑγρασίας καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ξηρασίαν, ἀδιακόπως στάζουσα ὕδωρ ἐκ τῶν φύλλων τῆς, καὶ αὐτὸ τὸ εἰνόδενδρον τῆς νήσου τοῦ Μαυρικίου προμηθεύει καλὸν οἶνον ἀντὶ ὕδατος.

Εἰδός τι Μελίας ἐν Σικελίᾳ ἔχει χυμὸν, ὅστις σκληρύνεται εἰς ζάχαριν καὶ εἶναι ἐν χρήσει ὡς τριαύτη παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. Τὸ προϊόν τοῦ κηροδένδρου τῶν Ἄνδεων ὁμοιάζει πολὺ τὸν κηρὸν τῶν μελισσῶν.

Προσέτι τὸ βουτυρόδενδρον τῆς Ἀφρικῆς, παρέχει περὶ τὰς 100 λίτρας βουτύρου διὰ μιᾶς, ἔπερ ἀλατιζόμενον δυσκόλως διακρίνεται τοῦ ζωικοῦ βουτύρου.

Τὸ γαλακτόδενδρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς παράγει χυμὸν, ὅστις ὁμοιάζει, παχὺ γάλα ἀγελάδος καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ μεταχειρίζονται οἱ ἐγχώριοι.

Εἰς τὴν Κίναν φύεται δένδρον, τοῦ ὁποῦ οἱ σπέρροι ὁμοιάζουσι μὲ σάπωνα, καὶ χρησιμεύουν διὰ νύφημον ἢ πλύσιμον.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ χρήσιμα ταῦτα δένδρα, ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῶν Τροπικῶν ἄλλα, τὰ ὅποια εἶναι βλαπτικὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τοιαῦτα εἶναι, τὸ Ἀνθρωποφόνον, ἔπερ ὁμοιάζει μὲ τὴν μυγοπαγίδα, ἔχον βραχὺν καὶ παχὺν κορμὸν, καὶ ἐν ὠπλισμένον μὲ στενάς, ἐλαστικὰς ἀγκυστρωτάς ἀκάνθας.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Ἡ Γῆ ΜΑΣ.

Ταῦτα ἀνέρχονται ἤδη εἰς 63, ἐκ τῶν στοιχείων τούτων μόνον τὸ ἐν τέταρτον εἶναι εἰς ἐνέργειαν εἶτε ὑπὸ τῆς φύσεως ἢ παρὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ φύσις μεταχειρίζεται πολλὰ τέσσαρα αἲρια, τὸ ὀξυγόνον, τὸ ὑδρογόνον, τὸ νεογόνον ἢ ἄζωτον, καὶ τὴν χλωρίνην. Μεταχειρίζεται προσέτι δύο στερεὰ, μὴ μεταλλικὰ σώματα, τὸν ἀνθρακα καὶ τὸ θεῖον. Ἐκ τῶν μετάλλων μεταχειρίζεται τὸ κάλιον καὶ τὸν αἰθῆρον. Προσέτι μεταχειρίζεται ἐκ τῶν μεταλλοειδῶν μόνον τὸν φῶσφορον.

Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ἔργα του μεταχειρίζεται ὅλα ταῦτα τὰ στοιχεῖα, μετὰ τινων ἄλλων. Ἡ φύσις τὰ μεταχειρίζεται μὲ φειδωλίαν, ὁ ἄνθρωπος μὲ ἀφθονίαν. Ἡ φύσις μεταχειρίζεται τὸ κάλιον ἀφθόνως, εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀστέινου σκελετοῦ τῶν ζῶων. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὴν ἄεβεστον εἰς τὴν κατασκευὴν οἰκιῶν, καὶ εἰς τὰς συνθέτους μορφὰς αὐτῆς μετ' ἄλλων μετάλλων. Ὁ ἄνθρωπος προσέτι μεταχειρίζεται τὸν κασίτερον, τὸν μάλυδον, τὸν ὑδράργυρον, τὰ ὅποια ἡ φύσις δὲν μεταχειρίζεται. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὸν ἀνθρακα πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, πρὸς οὓς καὶ ἡ φύσις, ὡς λ.χ. ὡς ὕλην καύσιμον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνθράκων τούτων παράγει πρὸς ἄλλους σκοποὺς διάφορα χρήσιμα προϊόντα ἐφαρμοσίμα εἰς τὰ τέχνος, ὡς λ.χ. χρωματιστικὰς ἄλας, κ.τ.λ. εἰς ταῦτα δὲ πιθανὸν ν' ἀνακαλύψῃ μίαν ἡμέραν ὅτι ἀκολουθεῖ σκοπὸν τινὰ τῆς φύσεως; μὴ ἀνακαλυφθέντα μέχρι τοῦδε.

Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὰ αὐτὰ στοιχειώδη αἲρια, τὰ ὅποια καὶ ἡ φύσις μετὰ ἄλλων, τὰ ὅποια αὐτὴ δὲν μεταχειρίζεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Οὕτω λ.χ. δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ φύσις μεταχειρίζονται ὀξυγόνον πρὸς διατήρησιν τῆς καύσεως, ἀλλ' ἡ μὲν φύσις μεταχειρίζεται αὐτὸ συστηματικῶς πρὸς κατασκευὴν, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὸ πράττει. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται ὡς καὶ ἡ φύσις ὑδρογόνον πρὸς καύσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸς κατασκευὴν. Ὁ ἄνθρωπος ἐπιφελεῖται τῆς παρουσίας τοῦ νιτρογόνου ἢ ἄζωτου πρὸς συγκέντρωσιν ἐνεργείας. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἡ φύσις, δι' αὐτοῦ δὲ τὸ ἄζωτον καθίσταται τὸ σπουδαιότατον στοιχεῖον τῶν ζωτικῶν ὀργανισμῶν. Ἄλλ' ἡ φύσις πράττει ἔτι περισσότερον, κάμνει τὸ ἄζωτον ὀργανιστικὸν συνάμα καὶ συγκεντρωτικόν, εἰς τὴν τέχνην δὲ ταύτην ὁ ἄνθρωπος εἰσέτι δὲν κατάρθωσε νὰ φθάσῃ.

ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ

Περὶ τοῦ Ποντίου Πιλάτου ἐκτὸς τῶν ἱστορουμένων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις πολλὰ ὀλίγα γνωρίζομεν.

Εἶναι πολλὸ πιθανὸν δι' ἧτο Ῥωμαῖος ἐκ καλῆς οἰκογενείας στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς ἐκπάλλῃλος ὑψηλῆς περσιωπῆς, ἀντιπροσωπεύων κατὰ τὴν σταθῶσιν τοῦ Χριστοῦ τὸν Καίσαρα ὡς Ἡγεμῶν ἢ Διοικητῆς τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκτὸς δὲ τῆς σκληρότητος τοῦ χαρακτῆρος ὁ Πιλάτος παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς ὡς ἑθνητικὸς ἀσθενεὺς ἠθικῆς φύσεως καὶ ἐνευ ἀρχῶν, ἄν-

θηώποιοι, ὅστις δὲν ἐπίστευεν, ἕως φαίνεται ἐκ τῶν λόγων του πρὸς τὸν Χριστόν, εἰς τὴν ὑπαρξιν τῆς ἀληθείας. « Τί εἶναι ἀλήθεια; » — ἄνθρωπος, ὅστις ἐθεώρει τοὺς πάντας καὶ τὰ

τὸς τοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶχε καυτηριασθῆ ἐντελῆς. Ἡ πράξις τοῦ νυφίματος τῶν χειρῶν ἐνώπιον τῶν διψόντων διὰ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ Γραμματέων καὶ Φαρισαίων δεικνύει διὰ εὐρί-

Ὁ Πόντιος Πιλάτος.

πάντα ὡς ψεῦδος, καὶ συνεπῶς ἐξῆ καὶ ἐπολιτεύετο κατὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ ὁρέξεις καὶ πάθη τῆς διαφθααρμένης αὐτοῦ καρδίας.

Καὶ ὅμως καὶ εἰς τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον ἡ

συνείδησίς του εἶχεν ἐξεγερθῆ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν καταπνίξῃ — Ἐλῆγει Ἰαυνοπολίτην καὶ ὁ δυστηγῆς Πιλάτος ἔπραξε νὰ τῇ παρέξῃ τοιαύτην· ὅπως δὲ συμβαίνει πάντοτε εἰς περι-

στάσις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀλλάξῃ φρόνημα καὶ ζωὴν, ὁ Πιλάτος, ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ καταπαύσῃ τὰς τύψεις του, κατέφυγεν εἰς μέσον, τὸ ὁποῖον ἀνέπαινε κατὰ τὸ φαινόμενον αὐτῆν, ἐπιρροίαι τὸ σφάλμα, τὴν

νοχορίας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ τὴν αἰώνιον κακοδαιμονίαν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΙΣΙΑΝΟΣ.

Ὁ Τισιανὸς Βικέλιος ἐγεννήθη ἐν Πίεβη πόλει παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Φριόλης

μορφῆν τῆς καταδίκης τοῦ Σωτήρος, εἰς ἄλλους. Καὶ λαβὼν ὕδωρ ἐνίψε τὰς χεῖρας ἐνώπιον τοῦ ὄχλου, λέγων, « Ἄθως εἶμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, σεις ὀφείδετε! » Εἰς ὁποῖον βάθος ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ καταπέσῃ! Κριτῆς δημοσίᾳ ἀναγνωρίζων καὶ κηρύττων κατηγορούμενον τινα ἄθῳον, παραδίδει αὐτὸν εἰς θάνατον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν δημοτικότητά του παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ ὅποιοι ἐζήτουν τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ οὕτω νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν θέσιν του διδύλον εἰσέτι καιρὸν!

Ἄλλὰ τὸ ἔνοχον ὄργανον δὲν ἀπήλυσεν ἐπὶ πολὺ τὴν δημοτικότητά, χάριν τῆς ὁποίας ἐδυεῖασε τὸ συναίσθημα τοῦ δικαίου. Ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀντοκράτορος Οὐντελίου, τῆ αἰτήσῃ τοῦ λαοῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχαρίσθη, ἠντοκτόνησε, κατὰ τὸν Εἰσέβειον, ἕνεκα τῆς ταραχῆς, τὴν ὁποίαν ἤσθάνετο διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀποτυχίας.

Ἀγαπητὰ παιδιὰ, προσέχετε εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς σας καὶ μὴ παρακούετε αὐτάς, ἐὰν θέλετε νὰ ἀποφυγῆτε μεγάλας στε-

Ὁ καλλιτέχνης Τισιανός.

κεμήνη, τὸ 1447, ἐκ νεαρῆς του δ' ἡλικίας ἔδειξεν ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὴν ἰχνογραφίαν καὶ ζωγραφικὴν, δεκάτης δ' ἔγραψεν ἐπισηλῆς κεφαλὴν παρθένου, πρὸς χρωματισμὸν τῆς ὁποίας δι' ἔλλειψιν χρωματος μετεχειρίσθη τὸν ὄπὸν (ζωμὸν) διαφόρων ἀνθέων.

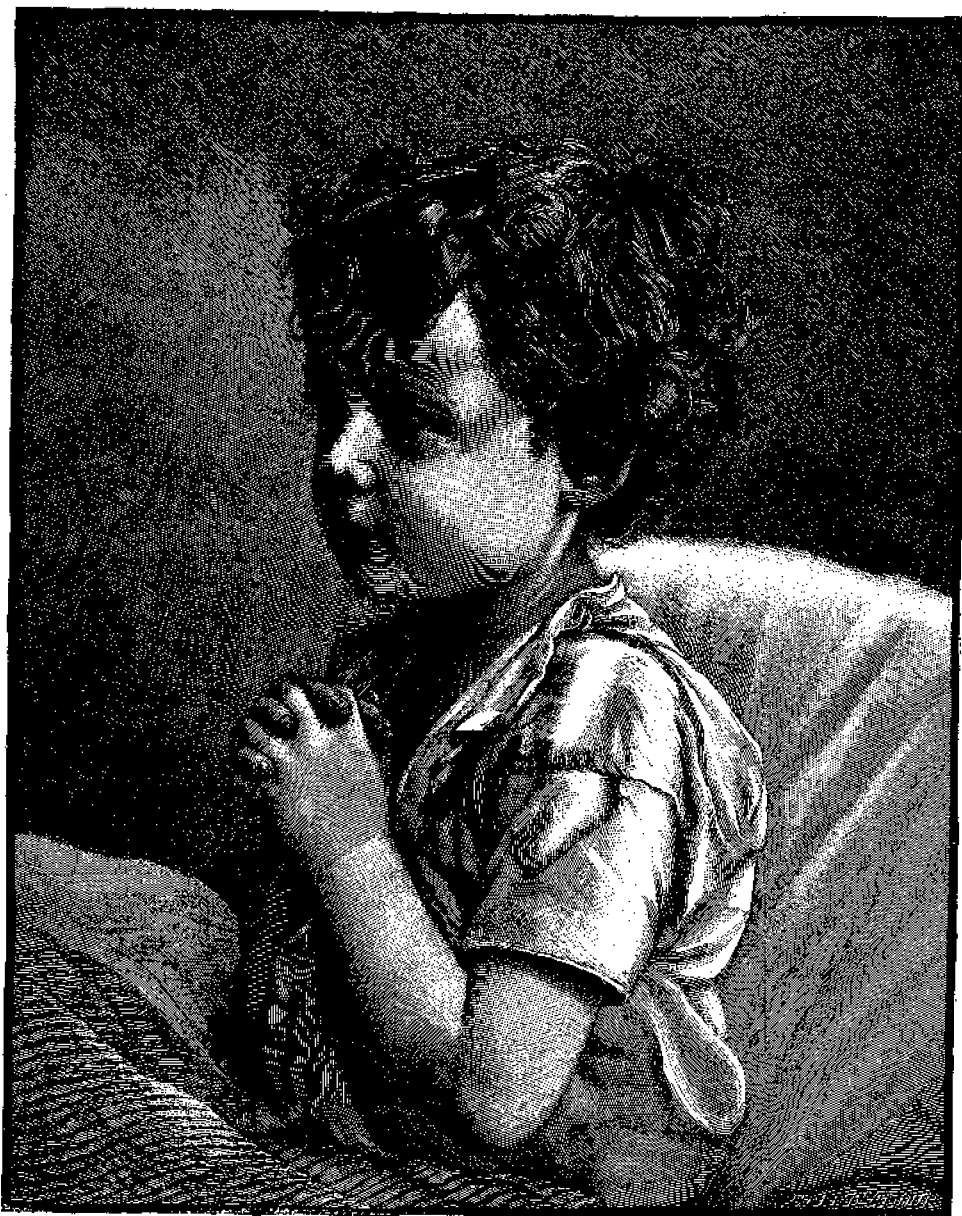
Τοῦτο ἰδόντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐπέμψαν αὐτὸν εἰς τὴν τότε ἀκμάζουσαν Βενετιανὴν διὰ νὰ σπουδάσῃ ζωγραφικὴν πλυσίον τοῦ ζωγράφου

Βελλίνου. Κατόπιν ὅμως συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ Γεωργίου ἐν Παδοῦᾳ, ὅστις εἶχε συμφωνήσει νὰ ζωγραφίσῃ εἰκόνα, τὴν « Ἀγορὰν τῶν Γερμανῶν » καλοῦμένην.

Ἐκ τῆς Παδοῦας ἐπανέστρεψε πάλιν εἰς Βενετιανὴν προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς εἰκόνας τοῦ Βουλευτηρίου, τὸ ὁποῖον ὁ Βελλίνος δὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ. Μεταξὺ δὲ τῶν εἰκόνων τούτων εἶναι καὶ μία παριστάνουσα τὸν αὐτοκράτορα Φρειδερίκον, πίπτοντα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.

Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Φερράραν κατὰ
 πρόσκλησιν τοῦ Δουκὸς Ἀλφόνσου ἵνα
 τελειώσῃ τὰς ἐπικοσμήσεις τοῦ Ἀνακτό-
 ρου του.

Ὁ Τισιανὸς μέχρι σχεδὸν τῆς ἀνδρικῆς
 χρῆσεως τοῦ ὄμωσ ἐζησε βίον μακρότατον
 99 ἐτῶν! ἀπέθανε δὲ ὑπὸ χολέρας τὸ 1576.
 Εἰς τὰς ὁμοιογραφίας ὁ Τισιανὸς δὲν
 ἔχει ἐξομῆλλον τὴν μεγάλην δ' αὐτοῦ φή-
 μιν προσεκτίσατο αὐτῷ ἢ ἐπιτηδειότης

Παιδίον προσευχόμενον (Ἰδὲ ἰσομένην σελίδα).

ἡλικίας ἐζησε βίον ἀπλοῦστατον καὶ ἐγ-
 κρατῆ, ἐργαζόμενος ἀόκνως τὸ ἔργον του.

Ἐξομῆλλον τοῦ ὄμωσ ἐφιλιώθη μὲ τὸν Φλωρεν-
 τίνον Ἀρετίνην καὶ τὸν γλύπτην Σανδο-
 σίνην ἐπεδόθη εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς
 ἀνθηκοὺς ἡδονάς. = Μὲ ὅλας τὰς κατα-
 τοῦ ἀντιγράφειν ἀκριβῶς τὴν φύσιν.

Μεταξὺ τῶν ὠραίων ἔργων τοῦ Τισιανοῦ
 συγκαταριθμοῦνται καὶ τὰ ἑξῆς: ἡ Ἀκάν-
 θινος στέψις, ἡ Κατακλινομένην
 Ἀφροδίτη, τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Πέ-
 τρου καὶ ἄλλα.

ΠΑΙΔΙΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΝ.

Ἀπὸ τὸν ὕπνο μῶλις ἰσηκώθη τὸ καυμένο
 Γυμνὸ καὶ νυσταγμένο
 Μὲ ἄτακτα μαλλιά
 Καὶ ἄπ' τὸ παράθυρό του τὸν ἤλιο ἀντικρίζει
 Ποῦ ἄφθονα σκορπίζει
 Τὰ πρῶτα του φιλιὰ

Στολιζοῦσθ τὸν κάμπο λογιῶν λογιῶν λουλούδια
 Καὶ ἄνοξις τραγοῦδιᾶ
 Ἀκούονται παιδιᾶ,
 Οὐράνια εὐωδία τοῦ φέρνει τ' ἄεράκι,
 Κυλάει τὸ βράχι
 Κρυστάλλινα νερά.

Ἀκούει τὰ πουλάκια νὰ γλυκοκελαϊδοῦν
 Τὸν Πλάστη νὰ ὀμνοῦν
 Ἐ τῶν δένδρων τὰ κλαδιά,
 Καὶ βλέπει νὰ πηδοῦν ἐκεῖ ἔς τὰ χορταράκια
 Χαρούμενα τ' ἄρνάκια
 Μ' ἀμέριμνη καρδιά.

Ἡ ὥμορφη τ' Ἀπρίλη καὶ χαρωπὴ αὐγούλα,
 Ἡ πρωϊνὴ δροσούλα
 Τοῦ τέρπει τὴν ψυχὴ,
 Γι' αὐτὸ εὐνὰ τὰ πουλάκια φωνὴν χαρᾶς ἀφίνει
 Καὶ ἄθωα ἀπυθύνει
 Ἐ τὸν Πλάστη προσευχῆ.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— **Θυμοσοφία φώκης.** Φαρὰς της ἤκουσε μίαν ἡμέραν φωνὰς ὁμοίας μὲ τὰς φωνὰς τῶν φώκων, ὀδηγούμενος δὲ ἀπὸ αὐτὰς μετέβη εἰς τὸ μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅπουθεν ἤρχοντο, καὶ ἐκεῖ εὗρε μίαν μικρὰν φώκην ἐπὶ τῆς ἑπρᾶς ἀναζητοῦσαν τὴν μητέρα της, ὡς φαίνεται, διὰ τῶν φωνῶν της. Ὁ φαρὰς τὴν ἐπῆρεν εἰς τὰς χεῖράς του καὶ τὴν μετέφερεν εἰς τὴν καλύβην του, ἀμμέας δὲ γάλα ἀπὸ τὴν αἰγὰ του, τὸ ἔβαλεν εἰς μίαν μπουτίλιαν καὶ ἔθεσε τὸ στόμιον τῆς μπουτίλιας εἰς τὸ στόμα τῆς μικρᾶς φώκης, ἥτις ἔπιεν οὕτως ὅλον τὸ εἰς τὴν μπουτίλιαν γάλα. Τὸ αὐτὸ ἔκαμειν ὁ φαρὰς πρῶτ' καὶ ἑσπέρας ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἔγίμισεν δὲ μὲ θαλάσσιον ὕδωρ καὶ μίαν σκάφην καὶ ἐκεῖ ἔμεσα ἔθετε τὴν μικρὰν φώκην, ἣ ὅποια ἔχαίρει νὰ παίξῃ μὲ τὰ παιδιὰ τοῦ φαρὰ.

Μίαν ἡμέραν ὅμως ἡ μικρὰ φώκη ἐπεθύμησε τὴν μητέρα της καὶ τὸ βάλεν στὰ πόδια καὶ πρὶν προφθάσῃ ἡ γυναῖκα τοῦ φαρὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ ἔρπασεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐρρίφθη εἰς αὐτήν, ὥστε τὰ παιδιὰ ἔχασαν τὴν σύντροφόν των!

Ἀλλὰ μετὰ μίαν ἑβδομάδα, ἐνῶ ἡ οἰκογένεια ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, κάποιος ἔκρουσε τὴν θύραν, ἐν δὲ ἀπὸ τὰ παιδιὰ διᾶψε νὰ ἀνοίξῃ, πόσον δ' ἐξέπληγξεν ἰδὼν τὴν φώκην ζητοῦσαν νὰ εἰσελθῇ! Ἐννοεῖται καὶ ὅτι διὰ τὰ παιδιὰ τὴν ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς, δεῖν δὲ τῆς παρουσίας τὴν μπουτίλιαν μὲ τὸ ἀγαπητὸν της γάλα, ἣ μικρὰ φώκη εἶχε τὴν νοημοσύνην νὰ ἐκβάλλῃ τὸ πῦμα καὶ νὰ φέρῃ ἢ ἴδια τὴν μπουτίλιαν εἰς τὸ στόμα της!

Ἡ χαρὰ ὅμως τῶν παιδιῶν δὲν διήρκεισεν ἐπὶ πολὺ, διότι μετ' ὀλίγας ἡμέρας πάλιν ἡ φώκη τοῦ ἀφῆκε τὴν ὑγίαιαν διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν φιλόξενον καλύβην των!

— **Ἄρατον μάθημα.** Πατήρ τις βέβαιον νὰ προφυλάξῃ

τὸν υἱὸν του ἀπὸ κακᾶς συναναστροφῆς τὸν διέταξε μίαν ἡμέραν νὰ βάλῃ εἰς τὴν ἀποθήκην ὀλίγα ὠραία μήλα, τὰ ὅποια εἶχεν ἀγοράσει.

Μεταῦ τῶν μῆλων τούτων ἦτο καὶ ἓν σεσηπός, ὃ δὲ Γεώργιος, πρὶν ἐκτελέσῃ τὴν παραγγελίαν τοῦ πατρὸς του, παρετήρησεν εἰς αὐτόν, ὅτι τὸ σεσηπός ἐκεῖνο μῆλον θὰ κατέστρεφε καὶ τὰ ἄλλα.

— Ἀπατάσαι, ἀπεκρίθη ὁ πατήρ. Διατί τὰ καλὰ μήλα νὰ μὴ μεταποιήσωσι τὸ σεσηπός εἰς καλόν;

Ὁ Γεώργιος ἔκαμε καθὼς προσετάχθη, μετὰ τινος δὲ ἡμέρας ὁ πατήρ εἶπεν εἰς αὐτόν νὰ φέρῃ ἔξω τὰ μήλα, διὰ νὰ ἴδῃ αὐτά.

— Τὰ μήλα ἐφέρθησαν, ἀλλ' ἦσαν δια χαλασμένα. Δὲν εἶδες τὸ εἶπα ἐγώ, πάτερ, ἐξέφωνεν ὁ Γεώργιος, δεῖ τὸ χαλασμένον μῆλον θὰ κατέστρεφε τὰ καλὰ;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ πατήρ, ἐγὼ δὲ ἠθέλησα νὰ σοι ἀποδείξω ἡμπράκτως ἀλήθειαν, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λέγει εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς του ὁ Παῦλος, ὅτι αἱ κακαὶ συναναστροφῆαι φθείρουσιν ἢ ἤδη χρηστὰ!

— Χρυσὴ συμβουλή τοῦ διασώζοντος Ἰεροκλήρουκτος Ἰων. Οὐσίλει.

- Κάνει δλον τὸ καλόν, τὸ ὅποιον ἡμπορεῖς νὰ κάμῃς.
- Δι' ὅλων τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύνασαι,
- Ὅπου δῆποτε καὶ ἂν δύνασαι.
- Εἰς πάντα καιρὸν καὶ ἂν δύνασαι.
- Εἰς πάντας δρους δύνασαι.
- Ὅσον καιρὸν δύνασαι.

— **Ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς εἰς τὰς βορείους χώρας τῆς Ἑυρώπης,** ὡς λ.χ., τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν, κατὰ τοὺς μακροὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος εἶναι μεγάλη εὐλογία εἰς τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῶν ψυχρῶν ἐκείνων μερῶν, ὅπου αἱ γυναῖκες εἶναι μακρότατοι καὶ ἐκτός τῶν οἰκίων, τὰ δημόσια καταστήματα καὶ αἱ ὁδοὶ φωτίζονται καὶ οὕτως οἱ ἀνθρώποι δύνανται νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὰς ἐργασίας των.

— Οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ Εὐαγγέλιον υπερτεροῦσι τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους κατὰ τοῦτο ὅτι εἰν μὲν εἶναι ἀληθῆ ὅσα ἐν αὐτῷ διδάσκονται, θὰ εἶναι καλὸν δι' αὐτοὺς εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, δεῖ ἐπίστευσαν εἰς αὐτό. Ἐὰν δὲ ψευδῆ, δὲν ἔχουσι νὰ ζημιωθῶσι τίποτε.

— Οἱ Μαυριτανοὶ. Οὕτως ὠνομάσθησαν οἱ κάτοικοι τῆς Μαυριτανίας ἢ Μάρκοκου, ὁστὶν κατὰ τὸν 7ον μ.Χ. αἰῶνα μετέβησαν διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ καθυπέτασαν αὐτήν, ἐπὶ 800 δὲ ἔτη ἔθεσαν τὸν τῆς χώρας. Τὸ 1571 ὅμως μετὰ ἐπανεληθμίας νίκης τῶν Ἰσπανῶν κατ' αὐτῶν, οἱ Μαυριτανοὶ ἐξεδιώχθησαν ἐντελῶς τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ Φιλίππου τοῦ 3ου βασιλέως αὐτῆς.

— Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν περὶ τὰς 1,700 σιδηροδρομικὰς Ἐταιρίας, ἐργαζόμεναι ἐπὶ 150,400 μίλιων τὸ μήκος σιδηροδρομικᾶς γραμμᾶς, καὶ ἐνασχολοῦσαι περὶ τὰς 700,000 προσώπων.

— Ἐκ τῶν 1,700 ἑταιριῶν αἱ 600 περίπου εἶναι φορηγαλίδη, ἀσχολοῦσαι ἀπακλειστικῶς εἰς μεταφορὰν πραγμάτων, αἱ λοιπαὶ εἶναι δι' ἐπιβάτας καὶ πρόγμματα συγχρόνως. 400 ἐκ τῶν 3ου ἀριθμοῦ τῶν ἑταιριῶν ἐμποδίζουσι τὴν χρῆσιν πνευματωδῶν ποτῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας των. 16 δὲ δίδουσι καὶ συντάξουσιν εἰς τοὺς ὑπηρετάς των κτλ. κτλ.

— **Νέα μέθοδος θεραπείας μέθης.** Ὁ Ἀμερικανὸς ἱατρὸς Κήλευ θεραπεύει τὴν μέθην διὰ ὑποδερμικῶν ἐνέσεων ὑπερχλωρούχου χρυσοῦ, τόσον δὲ ἐπιτυχῆς ἀπεδείχθη ἡ μέθοδος αὕτη, ὥστε 35 ἐπὶ τοὺς ἑκατὸν θεραπεύονται ριζικῶς. Αἱ Βουλαι τῆς Πολιτείας Ἰλλινόε ἐπέβησαν τὸ ποσὸν τῶν 25,000 φρ. πρὸς θεραπείαν τῶν μὴ ἐχόντων τὰ μέσα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν μέθοδον ταύτην.

ἸΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία κατὰρὰ ἐβλήθη κατὰ τοῦ ἐπιχειρήσαντος ν' ἀνακτῆσθ τὴν Ἰερουσαλήμ;
2. Ποίος τὴν ἀνοικοδόμησεν;
3. Ποιοὶ δύο βασιλεῖς ἐναυπήνησαν πλοῖα διὰ νὰ κλεψύσωσιν εἰς τὴν Ταρόν;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αινίγματα.

1— Νήσος τής 'Ελλάδος είμαι,
Και είς τό Αίγαίον κείμαι.
'Αν δέ θελήσης φίλε παί,
Νά βγάλης τό κεφάλι,
Παράδοτος μεταβολή
Θά γείνω λέξις άλλη!
Τό δέ υλοιοιούμενον
Χωρική μεταβολών
Θά εύρης μίαν τών Θεών,
Τών μεγαλοπρεπών.
'Εκ Κορίνθω, Γεώργ. Μ. 'Ιατρού,

2— Υπό θεών τιμωρηθείς τόν ούρανόν βαστάζω.
'Αν γείνῃ μιά μεταβολή
φίλε, θά 'ῶς μετ' ού καλό
Νά γείνω ένας δυστυχής κ' ἔλο ν' ἀναστεινάω.
'Αθήνησι, Χ. Γ. Ξ.

3— Διαφανές τό βαρελάκι
Κ' ἔχει δυό εἰδῶν ζουμάκι
Κ' ἀπό 'πάν' ἀπ' τό ζουμί
Κάθεται τριποδαί
Μέ βαμβάκι εἰς τό στόμα,
Δέν το βρήκατε ἀόμοια;
Νύκτα εἶναι Χαραλάμη!
Κύττα, ἡ καρδιά του λάμπει!
'Ανδρέας Σαρλής.

*Ἐμμετρος ἀπλή ἀκροστιχίς.

4— Τό ἔλον μου ἐκ λέξεων δέκα ἀποτελεῖται,
'Εξ ὧν ἡ πρώτη εἶν' ὄρος τε, καί ἐν 'Ελλάδι κείται.
Ἡ δέ δευτέρα μου δηλοῖ ἀρχαίον στρατηγόν,
Κ' ἡ τρίτη ἄνδρα ἐκ τῶν τῆς Λυβίας σατραπῶν.
Τήν δέ τετάρτην θά εύρης, πλὴν πρέπει νά προσέξη,
Λαμπρόν τιν' αὐτοκράτορα τῆς 'Ρώμης νά ἐκλέξη.
Εἰς δέ τήν πέμπτην θά εύρης ἐν πάσῃ ευκολίᾳ,
Πορθητοῦ τινος τό ὄνομα κειμένου ἐν Τουρκίᾳ.
'Ἡ ἕκτη δέ τό ὄνομα πηνοῦ τινος σημαίνει,
Καί ἡ ἑβδόμη στρατηγόν τῆς Σπάρτης μας ἔμφαινε.
Σχέδια καί πράξεις ἔχον δια παντοκράτορα,
'Ἡ ἑνάτη δέ σημαίνει βασιλεῖα τῆς 'Ελλάδος,
'Απελθόντα ἀκουσίως ἀπό 'εἰσῆς τῆς Παλλάδος.
Εὐρήσεις τέλος τήν δεκάτην φίλε ἀνευ δυσκολίας,
Στό ὄνομα μίᾳ μεγάλῃ περιφημῶν ποιητρίᾳ.
Τῶν εἰρημίων λέξεων ἂν τ' ἀρχικά ληθῶσι,
Τριάνδρου τινός ὄνομα εὐθὺς θ' ἀποτελεῖται!

Τοῦ ὁποῦ τήν πατρίδα καί διαμονήν εύρήσεις
'Αν τῆς 'Ρώμης ἱστορίαν ἐτυχέ σου νά γνωρίσῃς.
'Αθήνησι, Πετροῦλα Σπεταιώτου.

Διπλή Ἀκροστιχίς.

5— Συνίσταμαι ἐκ τριῶν λέξεων, τούτων ἡ μὲν πρώτη εἶναι
τό ὄνομα πλεῶς τινος τῆς Θράκης, ἡ δευτέρα ὄνομα
δένδρου τινός τῆς 'Αφρικῆς, καί ἡ τρίτη τό ὄνομα μίᾳς
πλεῶς τῆς Μεσσαηνίας.
Τά ἀρχικά γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι
τό ὄνομα μίᾳς τῶν νυμφῶν, τὰ δὲ ταλικά κάλιν τό αὐτό,
ἢ τε καθέτως ἢ ἀντιστρόφως ἀναγνωσθῶσι.
'Αθήνησι, 'Αρχ. Ζωγράφου.

Πρόβλημα.

6— 'Εκ τῶν γραμμάτων τῶν ἐπομένων λέξεων, ΠΑΝΟΡ-
ΜΟΣ, ΣΟΔΑ, ΤΟ νά σχηματισθῇ σταυρὸς συνιστά-
μενος ἐκ μεγάλου τινός ποταμοῦ τῆς Εὐρώπης, καί
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
'Εκ 'Ροστωβίφ, Γ. Ι. Μπλέτας.

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1891.

- 1— Φα—σολ—λα
- 2— Θήρα—Θήτα
- 3— Όνομα
- 4— Π—Α—ργασός
Α—Θ—ωός
Ρ—Η—νός
Ο—Ν—ός
Σ—Α—ἔβατον
- 5— Σκουργίται 24
Κόσσυφοι 24
Πέρδυνες 48
- 6— Κ—θαυρών
Α—μαζόνιος
Σ—ύρος
Τ—θύμρις
Ω—ρίων
Ρ—έα

Λύται.

Γ. Θ. Οἰκονομίδης 1.2. Δημ. Ι. 'Ασμηάκης 1. 2. 8.
Γεώρ. Ι. Μπλέτας 2.3.4. Π. Κ. Πρεβεζάνης 1.2.3.4. Μεχ.
Δ. Βαλμάς 3. 'Ιδαμενέος Δ. Ψύχας 1.2.5. Πετροῦλα Σπ-
ταιώτου 1.2.5. 'Ηρακλειώτης 2.3.4.5.6. Κρήτος Παπαδό-
πουλος 2. Γεώργιος Καλότυχας 1.1.5. Εἰρηνοῦλα Γ. Μαυ-
ρονικολῆ 2.3.5. 'Αμπίρια Δ. Ζωγραφάκη 2.3. Κασσιάνδρα
'Αγγελιοπούλου 2. 3. 'Εκτωρ Γ. Καραβαγγέλης 1. 2. 5.
'Αθανάσιος Γ. Ψυχογιός 1.2.3.3. Περ. Ι. 'Ασμηακόπου-
λος 2.3.4.5. Γ. Ν. Δράκος 1,2. Μαρίνα Μελισσηνοῦ 1.3.4.
Εὐγένεια Περισταίου 1.2.3. Καλλιόπη Μαυρογιάνου 2.3.
Νικόλαος 'Αράπογλου 2.3.4.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κήρυγμα Εὐαγγελίου ἐν 'Αθήναις κατὰ
Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ.
ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλῃν τοῦ 'Αδριανοῦ καὶ τοῦς
Στόλους τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς **Ἑλληνικῇ Εὐ-
αγγελικῇ Ἐκκλησίᾳ.**

— 'Εν τῇ 'Αποθήκῃ τῶν 'Αγίων Γραφῶν ὑπάρ-
χουσι δώματα τοῦ 'Αστέρος τῆς 'Ανατολῆς, ὁδὸς
κλήρου οὐρατοῦ 'Εφμ. Παίδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ
τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.
— Προσέτι λόγοι διὰ ἱεροκέρυκας καὶ ἄλλα θρη-
σκευτικὰ διδάττα.

Συνδρομὴ «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 καὶ ἑσῶς, ἐν 'Ελλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπτ.

'Εν 'Αθήναις: ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ANEETH KONSTANTINIAOY 1892.—3013.